Adresa: CP 33-2, Bucureşti, România Tel.: (401) 224 32 86,222 54 20,222 53 52; Fax: 224 32 86
Coperta colecţiei de *Micu Veniamin*

VLADIMIR MAIAKOVSKI

PLOŞNIŢA

COMEDIE FEEEICĂ ÎN NOUĂ TABLOUEI

Din volumul:
BJIAflHMHP MAHKOBCKHIÎ *nOJIHOE COEPAHME COHHEHHÎt*
rOCJIHTHBUat
MocKBa 1958
Toate drepturile asupra acestei versiuni stnt rezervate Editurii UNIVERS

ÎN EOMÂNEŞTE
DE

]
BIBLIO*
Ci
567047T
:o:

Fll-IALA tv,X " —-EDITTJK^
TEATRUL NATIONAL
I.L. CARAGIALE
BUCUREŞTI - 1970 FX\ J f\ U *jL*

.
INTRĂ IN ACŢIUNE

PERSONAJELE:
RENAISSANCE
PRISIPKIN — PIEBRE SKRIPKIN — fost muncitor, fost membru
de partid, în prezent mire ZOIA BERIOZKINA — muncitoare ELZEVIRA DAVIDOVNA — manichiureză şi
casieriţă la o frizerie — mireasă ROZALIA PAVLOVNA — mama ei, coafeză DAVID OSIPOVICI — tatăl ei, frizer OLEG BAIAN — din rindurile proprietarilor de
imobile, înzestrat din naştere, autodidact MILIŢIANUL PROFESORUL
DIRECTORUL GRĂDINII ZOOLOGICE COMANDANTUL POMPIERILOR POMPIERI
UN CAVALER DE ONOABB UN REPORTER
MUNCITORII CARE DESERVESC AMFITEATRUL PREŞEDINTELE SOVIETULUI ORĂŞENESC UN ORATOR
STUDENŢI (de la V.U.Z.) *
RESPONSABILUL CU ORGANIZAREA SOLEMNITĂŢII PREZIDIUL SOVIETULUI ORĂŞENESC, VlNATORI, COPII, BATRINI

i V.U.Z. (Vîsşeie ucebnoe zadevenie) — Şcoala de învăţămtnt superior — Universitate (rus).

Centmil scenei reprezintă intrarea unui magazin universal : o enormă uşă turnantă; de o parte şi de alta a uşii, vitrine de sticlă bine garnisite cu tot felul de mărfuri. Intră oameni fără pachete, ies încărcaţi. Pe tot spaţiul scenk circulă vlnzători ambulanţi particulari.

ViîNZĂTORUL AMBULANT DE NASTURI:
Poftiţi încoace !
Pentr-un nasture
sâ te-nsori nu face !
Nici sâ visezi
sâ divorţezi
pentr-un nasture !
Prin apăsare
cu degetul mare
pe cel arâtâtor : Jac I
pantalonii nu se mai desfac !
Nasturi olandezi !
Nasturi automaţi !
Mecanizaţi !
Singuri se cos,

nu se mai descos!
Şase la pol...
Poftiţi, musiu !
VÎNZĂTORUL AMBULANT OE PĂPUŞI :
Pâpuşi dansatoare ! De la Studioul cel Extraordinare şi încîntătoare !
mare
17]
în grădină şi în casa,
pe podele şi pe masă !
Admiraţi monomul !
Dansează
cum le dictează
narkomul ' .1
VÎNZĂTOAREA AMBULANTĂ DE MERE:
Ananaşi
ioc... Banane
de loc...
Merişoare safran ! Patru la cin'şpe bani ! Cîte vă dau, cetâţeano ?
VÎNZĂTORUL AMBULANT DE PIETRE DE TOCILĂ
Pietre nemţeşti ! Unică execuţie \ Ascut cum doreşti ! Şi lame,
şi cuţite,
şi limbi pentru discuţie, în direcţii diferite, după gusturi felurite ! Chilipir de-a gata, 30 copeici bucata ! Sînt incasabile, inestimabile ! Luaţi, cetăţeni I
VÎNZĂTORUL AMBULANT DE ABAJURURI:
Abajururi desenate,
variate,
colorate ! Albastre — pentru intimitate !
Roşii — pentru voluptate \ 6ă fie la casa omului, tovarăşi !
VÎNZĂTORUL AMBULANT DE BALOANE :
Baloane fepelin !
Zboară lin !
Pluteşti cu el fără frică !
Nu se sparge,
Nu se s?ricâ !
Se înalţă,
dă ocol,
poa's-ajungâ pîn'la Pol ! C-un balon ca ăsta Nobile-ar fi stalf în văzduh, şi-un an încheiat ! Nu pierde ocazia, cetâţene I Cumpără, nene \
VÎNZĂTORUL AMBULANT DE SCRUMBII:
Aici, aici !
Scrumbii republicane,
cele mai babane !
N-au pereche, orice-ai spune. Proaspete şi bune
la votcă,
la blinele,
Merg numai ele f
VÎNZĂTOAREA AMBULANTĂ DE GALANTERIE :
Sutiene
cu elastic !
Sutiene
cu balene !
• Narkom (Narodnîi komisar) — Comisarul poporului (rus).
[8]
ViNZĂTORUL DE CLEI:
La noi
şi în străinătate,
[9]
paharele şi ceştile sparte se arunca la gunoi ! Cu celebrul
praf Excelsior faci din cioburi lucruri noi !
Praf Excelsior ! Praf-clei !
Lipeşte tot ce vrei, şi pe Venus
pe-un piedestal, orice }ucal ! Nu doriţi, coniţâ ? Nu iei, duduită ?
VÎNZĂTOAREA AMBULANTĂ DE PARFUMURI:
Aci ! Aci !
Parfum *Coty !* cu gramul, cu kilogramul !
Parfum Coty/
Aci ! Aci !

VÎNZĂTORUL DE CĂRŢI : Ce face nevasta riad bănba-tul nu-i acasă — 105 anecdote vesele ale fostului conte Lev Nikolaevici Tolstoi, la preţ redus ! De la o rublă douăzeci — la cin'şpe copeici !
VÎNZĂTOAREA AMBULANTĂ DE GALANTERIE:
Sutiene
cu elastic ! Sutiene
cu balene !
Intră Prislpkin, Roz alia P avi o v na, Bai an.
VÎNZĂTOAREA :
Sutiene
cu balene !...
[10]
PRISÎPKIN *(în extaz)* .■
Ce scufiţe aristocratice ! ROZALIA PAVLOVNA :
Ce scufiţe ? Astea sînt...
PRISÎPKIN : Da'ce, parcă eu n-am ochi ? Da' dac-o să avem gemeni — uite asta e pentru Dorothy, şi astălaltă pentru Lilian... Am hotărît să le dau nume aristooratko-cinemaitografice... parcă le si văd, la plimbare, una lîngă aka. Asta-i ! în casa mea vreau să fie belşug. Cumpără, Rozalia Pavîovna, te rog !
BAIAN *(hlizindu-se perfid):* Cumpără, cumpără, Rozalia Pavlovna ! Ce, parcă dumnealui se gîndeşte la fleacuri, la banalităţi ? Dumnealui e clasa tînără, pe toate le-n-ţelege în Ifelul său. Dumnealui vă aduce în casă o străveche şi nepătată origine prodetară şi, pe deasupra, un carnet sindical ; nu face să vă caliciţi pentru o rublă ! în casa dumnealui trebuie să fie belşug.
Oftînd, Rozalia Pavlovna cumpără.
BAIAN : Lăsa>ţi că le duc eu... sînt uşurele ca fulgul... nu vă deranjaţi... intră în acelaşi preţ...
VÎNZĂTORUL AMBULANT iDE JUCĂRII:
Păpuşi dansatoare De la Studioul mare...
PRISÎPKIN : Viitorii mei copii, urmaşii mei, trebuie să fie crescuţi *in* spirit elegant. Asta-i ! Cumpără, Rozalia Pavlovna !
ROZALIA PAVLOVNA : Tovarăşe Prisîpkin...
PRISÎPKIN : Nu-mi zi tovarăş, cetăţeano ! Dumneata încă
nu te-ai înrudit cu proletariatul.
[11]

ROZALIA PAVLOVNA : Viitor tovarăş — cetăţene Prisîp-kin, cu banii ăştia îşi rad barba cin'şipe muşterii, fără să mai pui la socoteală alte mărunţişuri — mustăţi şi aşa mai departe. Mai bine am mai lua o duzină de sticle de bere pentru nuntă. Ce zici ?
PRISIPKIN *(cu severitate)*.- iRozalia Pavlovna! In casa mea...
BAIAN : în casa lui trebuie să fie belşug. Şi dansurile şi berea trebuie să ţâşnească în casa lui ca dintr-un havuz, ca dintr-un adevărat corn al abundenţei.
Rozalia Pavlovna cumpără.
BAIAN *(apucînd pachetele):* Nu vă deranjaţi... nu vă iau un ban în plus !
VÎNZATORUL AMBULANT DE NASTURI :
Poftiţi încoace ! .'■■■ **Pentru un nasture**
sâ te-nsori nu face ! Nici să visezi să divorţezi pentr-un nasture !
PRISIPKIN : tn familia noastră roşie n-au ce căuta apucături mic-burgheze şi nici neplăceri pe chestie de pantaloni. Asta-i ! Cumpără, Rozalia Pavlovna !
BAIAN : Cit timp nu aveţi carnet sindical trebuie să-i bateţi în strună, Rozailia Pavlovna. El e olasa victorioasă şi mătură tot ce-i stă în cale, revărsîndu-se ca lava. Pînă şi pantalonii tovarăşului Skripkin trebuie să întruchipeze belşugul.
Rozalia Pavlovna cumpără şi plăteşte cu un oftat.
BAIAN : Daţi-mi voie, duc eu pacheţelul — nu vă iau un ban în plus...
VÎNZATORUL AMBULANT DE SCRUMBII:
Scrumbii republicane i Cele mai babane !
N-au pereche, orice-ai spune ! Proaspete şi bune !
la votca, La btinele, Nu merg decît ele !
ROZALIA PAVLOVNA *(luminîndu-se şi dîndu-i la o parte pe toţi, vorbeşte tare):* Scrumbioare ! — asta mai zic şi eu ! straşnic pentru nuntă !... Staţi să cumpăr ! La o parte, musiu bărbaţi. CSt costă obletele ăsta ?
VÎNZATORUL AMBULANT: Somonul ăsta face două ruble .şaizeci kilogramul.
ROZALIA PAVLOVNA: Două ruble şaizeci pentru ţîrul ăsta amărît ?
VÎNZATORUL AMBULANT: Vai de mine, madam, nu cer decît două ruble şaizeci pentru acest candidat la tiisetru !
ROZALIA PAVLOVNA : Două ruble şaizeci — nişte balene de corset marinate ? Ai auzit, tovarăşe Skripkin ? Bine aţi făcut cînd l-aţi ucis pe ţar şi i-aţi făcut vîrit domnului Riabuşinski ! Of, 'bandiţii ăştia ! Acum o să-mi capăt eu şi scrumbiile şi drepturile cetăţeneşti la cooperativa de stat sovietică !
BAIAN : Să aşteptăm aici, tovarăşe Skripkin. De ce să te solidarizezi cu această stihie mic-burgheză şi să cumperi scrumbii în asemenea cadru de dezbateri aprinse ? Gu cincisprezece ruble şi o sticlă de votcă, îţi organizez eu o nuntişoară... clasa-nitii !
PRISÎPKIN : Tovarăşe Baian, sîmt împotriva acestui fel de viaţă mic-burghez... ou canari şi alte mofturi... Eu sînt un om cu cerinţe mari... Pe mine mă interesează un dulap cu oglindă...
[12]
[13]

7. oi a B erio zkin a, care era cît pe-aci să se ciocnească de grupul care discuta, rămîne locului, surprinsă, si trage cu urechea.
BAIAN : în clipa în care cortegiul vostru nupţial... PRISÎPKIN: Ce **itot** îndrugi? Ce concediu?
BAIAN : iAm i&pus cortegiu : Aşa se numeşte, 'tovarăşe Skripkin, în frumoasele limbi străine, orice procesiune, îşi în special o solemnă procesiune de ounită !
[1]PRISÎPKIN : Aha ! Atunci **zi-i,** ai-i înainte !
BAIAN : Aşadar, în momentul cînd se va apropia corte-■gioil, eu o să vă icînt epitalamul lui -Hkneneu.
PRISÎPKIN : Ce tot îndrugi verzi şi uscate ? Ce caută un antereu la nunta mea ?
BAIAN : N-am pomenit de nici un ^antereu. Am spus : epitallamuil zeului Hi-mie-meu ! Aşa se chema zeul iubirii la igreci — da' nu la âmpăciuitoriştii ăştia galbeni şi feroci ai lui Venizelos, ci dia grecii antici — la republicani.
PRISÎPKIN : Tovarăşe Baian, plătesc bani grei, ida' vreau să am o nuntă roşie, fără nici un fel de zei ! Ai priceput ?
BAIAN : Mai încape discuţie, tovarăşe Skripkim, **sigur** câ am priceput, ba mai mult diiar — conform învăţăturii lui Plehanov, cu forţa imaginaţiei admisă marxiştilor, văd ca **printr-o** prismă cristalină solemnitatea impresionantă a nunţii (dumneavoastră de clasă, soibliimă, distinsă şi înălţătoare !... Mireasa descinde din cupeu — o mireasă roşie... iroşie pară — toată purpurie — s-a încăilzit va să zică ; îi oferă braţul, ,ajuitînd-o să coboare, naşul-roşu şi el, contabilul Erîkalov ; unde mai pui ică s-a 'nimerit să fie un bărbat gras, roşcovan, gata parcă să-il itrăsnească apopkxia, iar pe dumneata te conduc cavalerii de onoare, roşii şi ei ; masa, *cît* e de mare, garnisită cu .şuncă moşie îşi sticle cu dopuri roşii.
PRISÎPKIN *(apiobator);* Asta-i ! Bine zici !
[14]
BAIAN : Musafirii roşii strigă „amar, amar' [1] şi atunci mireasa roşie, tîinăra soţioară, îţi oferă buzişoarele ei roşii ca purpura.
ZOIA *(se repede buimăcită şi-i prinde pe amîndoi de minecă. Ei o dau la o parte, scuturindu-şi mînecUe cu dezgust, ca fi cum s-ar fi atins de ceva murdar):* Vanea, ce vrea să izkă asta ? Ce tot lînjdrugă caracatiţa asta cu cravată la **gât** ? Ce nuntă ? A cui nuntă ?
BAIAN: E vorba despre cununia roşie muncitoreasică,. **a** Elzavirei Davîdowna Renaissance cu...
PRISÎPKIN :
Eu, Zoia Vanna, pe alta iubesc. O elegantă-n tailleur franţuzesc ! Şi peste pieptul ei maiestuos, Ochii-i se pleacă lung, graţios!
ZOIA : Vanea ! Şi eu ? iCu ,mine cum rămâne ? M-ai marinarii [2] şi aoum mă laşi ba'ltă ?
PRISSPKIN *(întinzînd mina cu care continuă s-o ţie la distanţă pe Zoia) :*
Ca navele pe mare,
noi doi ne-am despărţit...
ROZALIA PAVLOVNA *(faneste din magazin, ţinlnd triumfal deasupra capului scrumbiile -cumpărate) :* Delfini ! Adevărate bailene ! *(Către wnzătorul de scrumbii.)* Ia sâ văd cum arată pe lingă lipitorile tale ? ! ! *(Compară ; scrumbia vînzătorului ambulant este mai mare; pocneşte palmele a mirare.)* Mai mare cu o coadă întreagă ! Pentru ce-am luptat, cetăţene Skripkin — ai ? Pentru ce **l-am** ucis pe ţarul împărat şi am făcut vîot domnului Riabuşinski ? Ai ? 0 să mă bage în groapă puterea asta a voastră, sovietică. Auzi treabă !... Mai mare cu o coadă, cu o coadă întreagă !...
[1] „Amar, amar" (gorko, gorko) (rusă) — obicei de nuntă în datina poporului rus. La acest cuvînt mirii trebuie să se sărute.
[2] A marinari — a-şi bate joc ; cuvînt creat de Maiakovski.
[15]
BAIAN : Stimată Xoaalia Pavlovma, oomparaţi-le de la celălalt capăt A- e abia cu un cap mai mare — şi ce ? — .capul e de formă. Cine ise «puică să4 mămnce ? N-avcţi decît să-ii tăiaţi şi să-l zvârliţi.
ROZALIA PAVLOVNA : Auzi vorbă ! Să tai capul peşte-lui ! Dacă ţi se taie dumitale capul, cetăţene Baian... — pagubă-m ciuperci — nu face nici o para chioară... Da* capul scrumbiei vioe cam zece icopeioi ;pe kiil !... şi acum, hai acasă ! Am rwaire nevoie la casa mea ide un carnet sindical, chit că fie-mea lucrează la o întreprindere bănoasă... ce isă zic, nici asta nu e de lepădat !
ZOI A : Ziceai >că *ne* luăm, că o să muncim împreună... Şi acum...
PRISÎPKIN : Cetăţeano ! Iubirea noastră e lichidată. Nu împiedicaţi libera desfăşurare a unui sentiment cetăţenesc, că de nu — chem miliţia !
Izbucnind în plîns, Zoia se agaţă de rtuneca lui. Prisîpkin ne smulge violent. Rozalia Pavlovna se interpune între el si Zoia, scăpbul jos cumpărăturile.
ROZALIA PAVLOVNA: Ce vrea fleoarţa asta? Ce te agăţi de ginerele meu ? ZOIA : Păi, e-al meu ! ROZALIA PAVLOVNA : Aha ! Are şi un plod în burtă ! Las' ică-i plătesc eu pensie alimentară, da' îi stîlcesc şi amil na ! MILIŢIANUL : Cetăţeni, vă poftesc să isprăviţi cu scena aste necuviincioasă !

II

interiorul unui cămin al tineretului. Inventatorul fisîie pe nas in timp ce desenează. Un flăcău stă tolănit pe un pat; pr marginea patului — o fată. Ochelaristul stă cufundat în lectură. Cind uşa se deschide, se vede un coridor cu uşi şi multe becuri.
FLĂCĂUL DESCULŢ *(strigînd **cit** îl ţine gura):* Unde-mi sînt cizinelle ? Iar mi-iau şterpelit cizmele. Ce naiba ! O să imă car IOU ele în fiece noapte la bagajele de mînă şi de picioare din gara Kursk, să le las 5n păstrare acolo ?
ÎNGRIJITORUL: A şters-o Pnkîpkin cu (cizme cu tot... are întâlnire ou cămila lui. Ce-njurături trăgea cînd le-ncălţa... Pentru ultima oară le pun, zice, da' diseară, zice, mă-ntorc înnoit, cu ţoale noi, zice, corespunzătoare, zice, icu noua mea [poziţie

isociailă.
DESCULŢUL: Lichea !
TÎNĂRUL MUNCITOR *(face curăţenie):* Pînă şi .gunoiul de pe urma lui s-a făcut de la o vrem-e încoace, ca să zic aşa, mai nobil, mai delicat... înainte, peste ce dădeai ? Ia, oîte o isticlă goală de bere, **câte** <*o* icodiţă roasă de peşte afumat, acum ? — borcănaşe cu dresuri de faţa şi pamiblicuţe *în* toate culorile curcubeului. TA : Ia nu mai 'trăncăni degeaba. Şi-a cumpărat băiatul •colo o cravată şi, gaiţa, aţi şi tăbărît pe el. Din „Mac-donald" nu4 ,mai scoateţi !
FLĂCĂUL : Păi, cum să-i zici altfel dacă-i iMacdonald în picioare ? iN->am **nimic** cu cnavata lui, da' vezi, în tac
[17]
să fie cravata atîniată de el, .atîrnă el de cravată. Nici măcar nu-işi pune creierul în mişcare de frică să nu şi uzeze.
ÎNGRIJITORUL: Auzi itreabă ! Astupă igăurile din ghet cu vopsea; odată, gtrăbit nevoie mare oa isă ascund, o gaiură-n cionaip, se apucă, nici una nici două, să-ş mînjească ipiciorufl icu oreion chimic.
FLĂCĂUL : Era el .destul de mînjit şi fără creion ! INVENTATORUL: iCine iş.tie ? Poate că tocmai unde se rupsdse ciorapul nu era destul ide negru. Ar fi căzu
isănşi mai încalţe invers ciorapii. ÎNGRIJITORUL : Aşa inventator mai zic şi eu ! Ort al
djţpi, ai şi găsit leacul. Vezi, idă-i zor IOU brevetul. Nn]
cumva să-ţi .sufle alţii ideea.
Dînd să şteargă în pripă măsuţa cu cupa de praf, răstoarn,
o cutie din care cad în evantai mai multe cărţi de vizită,
Se apleacă să le adune, se apropie de lumină şi izbucneşt
în hohote de rîs, abia izbutind să cheme pe ceilalţi tovarăşi. cărora le face semn cu rrâna.
TOŢI *(citesc, recitesc, repetă):* Pierre Skripkin, Pierr Skripkim !
INVENTATORUL: Să -ştiţi că tşi-a scornit un alt nume. Chiar asa-i, zău ! Priisîpkin... N-are nici un haz ! Cc-aia Prisîjpkin ? De unde ;şi pînă unde Prisîpkin ? Ce ti Iaci ou Priisîpkin ? Drace ! Pierre Skripkin — aşa ma: zic şi eu — aduce mai mullt a romanţă decît a nume
FATA *(visătoare);* Ai dreptate ! Da ! Pierre Skri,pkin — sună disitins, e icu totul neobişnuit. Voi vă ţineţi di mofturi, iar el, cine ştie, poate că tocmai acum înviîr iţeşte, la 'domiciliu, o adevărată irevoluţie culturală.
FLĂCĂUL: Cu mutra pe care şi-a aranjat-o, l-a fe până şi pe Puşkin ! îi spînzură favoriţii cum spînzur; coada câinilor plouaţi. Nici nu îşi-i spală măcar. Nici odaită ! I-e frică isă nu işi-i zburlească.
FATA : Şi la Harry Peal vegetaţia asta se întinde pe toa faţa.
INVENTATORUL : Să ştiţi că profesam! ilui este acel; care-i ridică nivelul în problema aceasta păroasă.
FLĂCĂUL : Tare aş vrea să ştiu şi eu pe ce creşte păruil la profesorul ăsta: oap — nici pomeneală, în schimb — (cîrlionţi oîţi pofteşti. Te pomeneşti că se fale, aşa, din umezeală ?
FLĂCĂUL CU CARTEA : Nu-u-u. Asta-i altă mîncare ide peşte ! El e scriitor. iNu ştiu ce a scris, ştiai numai că a ajuns un om cunoscut. în *Seara* s-a scris de trei ori despre el : cică ar fi ivâniduit nişte poezii id-ale lui Apuhtin, sjpunînd că-s făouite de el ; ăla icică s-a su-ipărat şi a trântit o dezminţire la gazetă. Sînteţi proşti, zice, nu-i inimic adevărat — eu le-am copiat din Nadsan. Cine dintre ei o avea idrep'tate — habar n-am. De atunci nuni mai pxiiMică nimeni, dar aiouim, că a devenit cefe-bru, dă lecţii tinerilor. Pe unii-i învaţă să facă poezii, ,pe alţii să cînte, pe unii să danseze, pe alţii, hm... cum să ise-nvîrtea&că de mişte haini icu^mprumut.
FLĂCĂUL CU MĂTULRA : Asta mi-i treabă de muncitor — să te apiuici să-ţi lăouieşti bătăturile !
Lăcătuşul, mînjit de ulei, intră la jumătatea frazei, îşi spală mîinile şi se întoarce către ceilalţi.
LĂCĂTUŞUL : Cu muncîtond n-are nici în clin nici în mîmecă ; azi şi-a luat lichidarea ; se însoară cu una, fată de frizer, casieriţă şi m-ainichiurează. O isă-i taie ghearele mamzela Elzevira Renesaos...
INVENTATORUL : Elzevira ! Există un corp de litere tipografice, care se numeşte astfel.
LĂCĂTUŞUL : La litere nu prea mă pricep, în ce priveşte Unsă corpul — zic «i eu că nu-i de lepădat... Ca sa accelereze socotelile de lichidare i-a arătat contabilului poza ei...
Ce mîndrufâ ! Sînii-floare ! Doua puduri fiecare !
DESCULŢUL : S-a-nvîirtit!
: Aha, *it* roade invidia ?
[18]
[19]
DESCULŢUL : Ba bine că nu. Să mă vezi pe mine cînd oi ajunge conducător tehnic, cum o să-ini fac rost da o pereche de cizme cu care să mă pot încălţa cînd vreau şi să merg unde vreau; şi eu o să caut să] adulmec pe undeva un apartamentaş inai acătării.
LĂCĂTUŞUL : Ascultă aici tin sfat de la mine : să-.ţi faci rost şi de nişte perdeluţe. Ai dat perdeluţa la o partţ — te uiţi în stradă, ai tras-o la loc — ţi-a şi picai în mînă o jpfleaşcă. Cînd <e vorba de treabă, să vez: cum îl apucă pe om plictiseala, dacă e singur: în schimb, friptura de găină o ânfulecă cu destulă voie bună. Am sau n-am dreptate ? Cunoaştem noi de-alde ăştia, care o ştergeau din tranşee ca să se aranjeze maj comod — da' vezi că noi îi cam atingeam. Ei, acun] ia-o din loc !
DESCULŢUL: Uite c-am .plecat, am plecat. Ce-ţi dai aere de Karl Liebknecht ? Ia să te momească şi pe tina niscaiva mixandre din fereastră, cum te-ai mai şmecher: şi tu, şi ai întinde-o de-aici. Acum 'te grozăveşti, îţi] convine să faci pe eroul !
LĂCĂTUŞUL: Ba eu de-aici nu mă urnesc. >Ce, crezi *c* mie-mi plac zdrenţele şi putoarea asta ? Nu. Da' vez că noi, de-alde ăştia, sîntem mulţi. Şi n-ai de unde si găseşti atîtea fecioare ale oep.-ului, cît s-ajungă pentrij toţi. *O* să clădim case muncitoreşti şi atunci o luărfl din loc cu toţii... Toţi dintr-odată. Dar, nici gînd sij ieşim din gaura asta de tranşee cu steagul alb în băţ
DESCULŢUL : Ia, mai slăbeşte-mă cu tranşeea. Acum nij mai sînfem în nouă sute nouăşpe. Oamenii vor să m trăiască şi pentru ei.

LĂCĂTUŞUL : Da" ce, parcă nu trăitn ca în tranşee ?
DESCULŢUL : Aiurea ! LĂCĂTUŞUL : Păduchi — berechet ! DESCULŢUL : Aiurea !
LĂCĂTUŞUL : Numai că te găuresc cu focuri care nu f
zgomot ! DESCULŢUL : Aiurea !

LĂCĂTUŞUL : Vezi că Prisîpkin a şi fost atins de focul unor ochişori.
Intră Prisîpkin încălţat cu pantofi de lac, ţine în mina întinsă, spînzurate de şireturi, o pereche de ghete scîlciale pe care le aruncă Descultului. Baian duce cumpărăturile. Se postează în faţa lui Skripkin ta să-i acopere privirea îndreptată spre Lăcătuşul care ţopăie.
BAIAN : Dumneata, tovarăşe Skripkira, să nu dai atenţie acestor dansuri grosolane — ca nu cumva să-ţi altereze gustul fin ce «şti pe cale să iţi-l însuşeşti. *Tinerii din cămin îi întorc spatele.*
LĂCĂTUŞUL : Ia, mai slăbeşte-ne cu saluturile ! Vezi că-ţi deranjezi podoaba din cap !
BAIAN : Eu te înţeleg, tovarăşe Skripkin, şi e greu, e imposibil, cu sufletul dumitale delicat, să rezişti în societatea asta grosolană. Un bob zăbavă, cît să mai facem o lecţie. Fă un ultim efort de răbdare ! Pasul cel mai important în viaţă e primul foxtrot dansat după cununie. Trebuie să lase o impresie de neuitat pe toată viaţa. Ia încearcă să faci un tur cu o doamnă imaginară. De ce bocăneşti, ca la parada de-ntîi Mai ?
PRISÎPKIN : Stai să-mi scot ghetele, tovarăşe Baian : una că mă strfng, al doilea — se uzează.
BAIAN : Bine, bine ! Aşa, aşa, cu pas uşor, ca şi cum te-ai întoarce într-o noapte cu lună, visător şi melancolic, de la berărie. Aşa, aşa ! Şi nu-ţi mai mişca aşa părţile posterioare, că doar nu împingi un vagonet — conduci o demoazelă. Aşa, aşa. Cum ţii mîna ? Prea jos, prea jos ! PRISÎPKIN *(schimbă poziţia mîinii pe umărul imaginar):*
Nu mi-e la-ndemînă, aşa — spânzură în aer ! BAIAN : Păi, bine, tovarăşe Prisîpkin, fii şi dumneata ceva mai şmecher: faci o recunoaştere discretă pînă ce dai de sutienul partenerei, îţi laşi apoi degetul mare sprijinit de panglicuţe, aşa ca pentru repaus. Şi doamna va avea o senzaţie plăcută şi pentru dumneata va fi o uşurare :
[20]
1211
ai să poţi să te ocupi şi de mina cealaltă. De ce dai aşa din umeri ? Aista, mă rog tframos, nu mai e foxtrot, dumneata ai binevoit acum să exhibezi un „pas" de-shiartmy.
PRISÎPKIN: Ce shimmy ?... Mă scărpinam şi eu în mers. BAIAN : Vai de mine, .tovarăşe Prisîpkln ! Dacă ;ţi se întâmplă să te afli .într-o asemenea situaţie .de forţă majoră, an danul iduimitale de dansator, n-ai decît să-ţi dai ochii peste cap, ca şi 'OÎnd ai fi gelos pe doamna,, pe turmă te retragi ou .un pas spaniol ispre perete, freci, la repezeală spatele (de o scufliptură (lîn societatea elegantă în care o să te ffinvfirteşti dumneata, dai, unde vrei .şi unde nu vrei, peste sculpturi de astea (şi tot felul de vaze cu ornamente). Te freci, te lînfiori, şi cu ochr scânteietori spui : „Am înţeles, perfidă doamnă... dumneata te joci cu inima mea... dar..." şi iar te avînţi la dans, chipurile, din ce în ce rnai răcorit, mai potolit. -PRISÎPKIN : Cam aşa ?
BAIAN: Bravo ! 'Bine ! Ai talent, tovarăşe Prisîplcin \ Dumneata n-ai destuii loc să te desfăişori în condiţiile 'încercuirii (burgheze şi a construirii socialismului într-o* singură iţară .' Ce, parcă fundătura asta a noastră, Srednii Kozi, e un tărîm demn de dumneata ? Păi dumitale iţi trebuie o revoluţie pe plan mondial, cale (deschisă spre-Europa, ar fi destul să-s faci praf ipe toţi Chamberlain-iir şi pe Poincare-ii, şi .toate *Moulin Rouge-urile,* şi Pan-theon-urile vor aplauda armonia mişcărilor corpului idu-mitaJe ! Ţine mirate ce spun şi încremeneşte ! In poziţia, asta ! Admirabil ! Acum, eu pH«c... cu cavalerii ăştia de ■onoare trdbuie să fii mereu cu ochii iîn patru — pîină Ja nuntă lle Idai acont um păhăruţ ţi nici un «trop mai mult, iar dacă-şi fac treaba *aum* trebuie, atunci poate sâ traigă de-a dreptul din sticlă dacă vor. *Au revoir. {Pleacă, strigînd din uşă:)* Vezi, nu cumva să^ţi pui două cravate odată, mai ales dacă sîint de -culori diferite, *şi* să-ţi intre bine în cap : cămaşa scrobită nu se poartă peste pantaloni ca o rubaşică !
Prisîpkin probează hainele noi.
f22]
FLĂCĂUL: Ce-ţi trebuia ţie, Vanika, toată brambureala asta, .şi ce ţi-a venit să te scliviseşti aşa, ca o monniie ?
PRISÎPKIN : Nu te amesteca unde nu-ţi fierbe oala, stimate tovarăşe ! Pentru ce am **luptat** eu ? Am luptat ipentru o viaţă bună. Şi uite că toate mi-au picat iîn palmă : şi nevestica, iţi casa, *şi* maniere elegante. La nevoie am sâ ştiu oricînd să-mi fac datoria. iCine a luptat are dreptul să se odihnească pe malul unui râuleţ cristalin. Asta-i ! Poate că prin tînstărirea şi pricopseala asta a mea eu, vorba aia, aduc înălţarea 'întregii mele clase ! Asta-i ! LĂCĂTUŞUL : Uite la el, ce mai luptător ! Suvorov — nu alta ! Just e !
Cum mergeam eu de-a călare, sau pe jos, pe drumul mare, podul tare sâ-l clădesc, spre socialism să-l pornesc dintr-odatâ ostenesc ! Lîngă pod şezui, şezui... Creşte iarba cîmpului, berbecei, oiţe pasc... Obosit eu stau şi casc ! Vine, vine, somnul lin, lîngâ rîul cristalin !
Aşa-i că-i zic bine ?
PRISÎPKIN : Ho-o ! Ia slăbeşte-mă ou versurile tale agitatorice, .grosolane... Asta-i !
Se aşază pe pat şi antă, acompaniindu-se la ghitară:
Pe marea uliţă umbroasă, ce Lunacearskaia se cheamă, îmi amintesc de-o mîndră casă — şi-o largă scară îmi apare, şi o fereastră-neîntâtoare...
O *împuşcătură. Cîţhia din cei prezenţi se reped spre uşă.*
[23]
II

FLĂCĂUL *(din uşă).-* S-a împuşcat *Zoia* Beriozkina ! *Toţi dau buzna spre uşă.*
FLĂCĂUL : Aoleo, să ivedeţi acum ice săpuneală o să i se tragă an celulă !

VOCI : Alai repede... Iute !... Salvarea !... Urgenţa !... O VOCE : Salvarea ! Mai repede ! iCum ? S-a lîmpuşcat! Drept în piept. Srednii Kozi, 16.

Prisîpkin singur, în grabă, îşi tirînge 'lucrurile cu gesturi ridicole.

LĂCĂTUŞUL : Din ipricina .ta, jigodie păroasă, s-a omorît un boboc de fată ! Pleacă de-aici !

// apucă pe Prisîpkin de haină şi-l îmbrînceşte afară, azvîr-lindu-i din uşă boarfele.

ÎNGRIJITORUL *(venind în goană cu medicul, se ciocneşte de Prisîpkin, susţimndu-l să nu cadă, şi-i dă pălăria, care îi zburase din cap):* 'Hei, băiete, cum văd, te rupi de clasă pîrîind din toate încheieturile !

PRISÎPKIN *(întorcînd spatele, zbiară cit U ţine gura):* Birjar ! Strada Lunacearskaia, 17 ! Cu bagajul !

III

O încăpere mare, într-o frizerie. Pe pereţii laterali — înşirate mai multe oglinzi. In faţa oglinzilor — flori imense de hîrtie. Pe măsuţele de frizerie — sticle. In stingă avanscenei — un pian cu coadă, deschis ; în dreapta — -un godin cu burlanele cotite prin toată camera. In mijlocul odăii — masă rotundă de nuntă. — La masă : Pierre Skripkin, Elze-vira Renaissance, doi cavaleri de onoare şi două domnişoare de onoare, maman şi papa Renaissance. Naşul-contabil şi naşa. în mijlocul mesenilor, Oleg Baian dă ***dispoziţii,*** *întors cu spatele spre sală.*

ELZEVIRA : începem, Skripocika ? SKRIPKIN : Ai răbdare !

Tăcere prelungită.

ELZEVIRA : începem, Skripocika ?

SKRIPKIN : Răbdare. Eu vreau să mă-nsor în mod organizat şi în prezenţa unor musafiri onorabili — mai ales in prezenţa persoanei secretarului comitetului de întreprindere, mult stimatul tovarăş Lassallcenko... Asta-i !

UN MUSAFIR *(intrînd în fugă)*; Stimaţi tineri căsătoriţi, iertaţi-mă pentru întârziere, dar am fost însărcinat să vă transmit urările de nuntă -din ipartea raralt stimatului nostru conducător, tovarăşul Lassalcenko. Mîine, zice, aş merge chiar şi la biserică, dar astăzi, zice, nu pot veni. Astăzi, zice, e zi de partid *şi,* vrei nu vrei, la celulă, zice, trebuie să te prezanţi. Să trecem, ca să zic aşa, la chestiunile curente.

PRISÎPKIN : Declar nunta deschisă.

ROZALIA PAVLOVNA : Tovarăşi şi musiu, serviţi ! Unde wai găsiţi acum aşa porci ? Am cumpărat şunca asta acu' itrei ani pentru caz de război — ori cu Grecia ori Polonia. Da'... deocamdată nu e război şi şunca a-ncepj să prindă miros. Serviţi, musiu.

TOŢI *(ridică paharele de vin şi păhăruţele de* Amar! Amar!... *(Ehevira şi Pierre se sărută.)* A-m-a-a-r-r !

Ehevira se agaţă de gîtul lui Pierre, care o sărută foa rezervat, pătruns de demnitatea lui de clasă.

NAŞUL-CONTABIL : Bethoven... Şhakespeâre !... Rugăm cântaţi -câte ceva. Nu degeaba sănbătorim noi jubileurţ lor un fiecare zi !

Pianul e tras mai aproape.

VOGI : Apucaţi-l pe sub aripă, pe suib aripă ! Uf, ce dini e ! Ce mai dinţi ! Ce-aş mai izbi în ei !

PRISÎPKIN : Păzea ! Să nu călcaţi cumva pe picioruş piamului meu.

BAIAN *(se ridică, clătinîndu-se pe picioare, şi varsă o pM din conţinutul păhărelului):* Stot fericit, mă simt culmea fericirii să văd, iîn această frântură de timp luptei desfăşurate, încununarea atît de elegantă a drj inului parcurs de tovarăşul Skripkin. Ce ? Adevărat, a pierdut în acest drum titlul său privat de membru partid, dar în schimb,, are acum fin buzunar destule titlij la împrumutul de stat. Noi am izbutit să punem de aed şi -să armonizăm contradicţiile de clasă şi celelalte .conţi dicţii, în aşa fel lînoît cel înarmat cu o concepţie marxist nu poate să nu vadă, *ca* să zicem aşa, ca într-o picat de apă cristalină, fericirea viitoare a omenirii, sau ce <în limbajul poporului de rînd se numeşte — social

TOŢI : Amar ! Aimar !

Ehevira si Skripkin se sărută.

BAIAN : Cu ce paşi capitali mergem noi înainte pe ca construirii vieţii noastre ide familie ! Oare atunci cil împreună cu dumneavoastră muream lingă Perekop —] mulţi au murit de-a binelea — parcă puteam noi

supune că aceşti trandafiri vor înflori pentru noi ,şi-şi vor răspîndi aroma pină ,în această frîntură Ide timp ? Parcă atunci cînd gemeam sub jugul autocraţiei, puteam oare noi, ba chiar şi marii noiştri învăţători Marx şi Engels — puteam oare visa ipotetic sau presupune visător că vom reuşi să asociem prin legăturile lui Hameneu munca anonimă, dar atît de măreaţă, cu capitalul doborât, dar atît de seducător ?

TOŢI: Amar!... Amar !...

BAIAN : Stimaţi cetăţeni ! Frumuseţea este motorul progresului ! (Ce-aş fi fost eu în calitate de simplu om al muncii ? Un Bocikin', cu alte cuvinte „un butoiaş", şi nimic mai mult ! Ce-aş fi putut eu realiza iîn calitatea unui Bocikin ? iDoar să rag ! Atît şi nimic mai mult ! Dar în calitate de Baian — câte 'pofteşti ! De pildă :

Oleg Baian s-a cherchelit de fericire copleşit !

Şi iată că aoum eu sânt Oleg Baian îşi imă bucur, ca un membru al societăţii cu drepturi egale, de toate binefacerile culturii şi pot să mă exprim, adică nu — să mă exprim nu pot, dar pot să vorbesc aşa cam ar spune grecii antici : „Elzevira iSkripkina, serviţi-ne peşte şi tocană". iŞi întreaga ţară poate să-mi răspundă, ca într-un cor de trubaduri :

Pentru marea lui plăcere şi gîtleju-i pîrjolit, la scrumbie votcă, bere — pe Oleg mi l-am poftit!

TOŢI : Bravo ! Ura ! Amar !

BAIAN : Frumuseţea este mama...

CAVALERUL DE ONOARE *(încruntat şi sărind în sus):* Mama ! Cine-a-injurat de „mamă" ? Rog să nu vă exprimaţi necuviincios fin prezenţa tinerilor căsătoriţi.

[1] Bocikin — de la bocika — butoi (rus).

Cavalerul de onoare este tras înapoi la locul lui. TOŢI : Bethoven ! Kamarinski*!

îl trag pe Baian spre pian. BAIAN :

Spre-oficiul stării civile merg tramvaie. O nuntă roşie acolo am aflat...

TOŢI *(antă):*
Un mire-n salopetă, şi-o văpaie :
din bluzâ-i spînzură-un carnet de sindicat \
CONTABILUL: Am priceput! Am priceput tot! Asta ar veni cam aşa :
Fii sănătos, Oleg Baianel, creţ ca un creţ berbecel...
FRIZERUL *(se repede cu furculiţa în mină spre naşă)*; Nu, madam, după revoluţie nu mai există ondulaţiuni maturale. „Şinion gofre"[2] se execută aşa... Iei ifierul de 'frizat ! *{răsuceşte furculiţa),* îl încălzeşti la o flacără slabă „a la etual"[3] *(bagă furculiţa în flacăra din sobă),* şi, cu îndemânare, amenajezi ân vîrful capului un sufleu de păr de toată frumuseţea.
NAŞA : Mă jigneşti ân demnitatea mea de naşă ţi de fatal cinstită. Ia mai slăbeş-te-mă, porc de cîine ce eşti !
CAVALERUL IDE ONOARE : Cine a spus „porc de cîine" ? ! I Rog să ou vă exprimaţi necuviincios în prezenţa tineri-l lor icăsătoriţi !
Contabilul îi desparte apoi, încearcă, fredonînd, să învîrm
1 De la Kamarinskaia — dans şi cîntec popular rus.
2 Pronunţat greşit ; corect : *chignon gaufre* (franc).
[3] Pronunţat greşit ; corect : â *la belle etolle* — sub cerul libe (frâne.).

teascâ manivela contorului de la casă, pe care o roteşte ca pe o flaşnetă.
ELZEVIRA *(lui Baian):* Ah, cîntă-mi, te rog, valsul *Maka-rov tînjeşte după Vera Holodnaia.* Ah, e atît de „şarmant", ah e pur şi simplu un „petit istuar" •...
CAVALERUL DE ONOARE *(înarmat cu ghitara):* Cine â spus vorba „pisuar" ? Rog fln prezenţa tinerilor căsătoriţi...
Baian îl potoleşte şi atacă claviatura.
CAVALERUL DE ONOARE *(priveşte atent, apoi se năpusteşte ameninţător):* De ce loveşti numai oasele alea negre ? Va să zică pentru proletariat cînţi cu jumătate din pian şi pentru burghezie pe toate strunele lui !
BAIAN : Vai de mine, cetăţene, ce-ţi veni ? Mă omor mai cu seamă pe alea albe.
CAVALERUL DE ONOARE: Aha, care va să zică tot osul afb € cel mai bun ? Cîntă pe toate !... BAIAN : Păi, chiar asta fac. Cînt pe toate !
CAVALERUL DE ONOARE : Adică şi pe negre şi pe albe, impăciuitoristule ! BAIAN: Bine... tovarăşe, da' asta-i o prostie încornorată...
CAVALERUL DE ONOARE: Cine a vorbit de coarne de faţă cu tinerii căsătoriţi ? Stai că-ţi arăt eu ! ! !
îl izbeşte cu ghitara în ceafă. Frizerul prinde pe furculiţă părul naşei. Prisîpkin îl xmbrînceşle pe contabil ca să-i facă vînt de lingă mireasă.
PRISÎPKIN: Ce te-ndeşi cu scrumbia-n pieptul soţiei mele? Că doar nu-i strat de flori — e piept, şi asta e scrumbie, nu crizantemă !
[1] Pronunţat greşit; corect: — *charmant* = îneîntător; *une petite histoire — o* istorioară (franc).

L

CONTABILUL : Da' ce, parcă dumneata ne-ai tratat {j somon ? Somon ne-ai dat ? Ai ? Şi mai faci Ai?
în încăierarea ce se iscă, mireasa cu vălurile ei de tu\ trîntită peste godin: godinul se răstoarnă ; flăcări, fim
STRIGĂTE : Foc !... Am luat foc ! ! ! Cine-a spus „am i\ foc??... Foc!... Somon... „Spre-oficiul stării civile tramvaie"...
IV
în bezna nopţii sclipeşte la lumina flăcărilor apropiate casca unui pompier. Comandantul de pompieri singur, în aşteptare. Vin si pleacă pompieri care raportează.
PRIMUL POMPIER : Nimic ide făcut, tovarăşe comandant f Timp de două ore a ars îşi nu ne-a chemat nimeni... Erau 'beţi morţi, ticăloşii ! ! ! Arde de parc-ar ifi un-depozit de muniţii.
Pleacă.
COMANDANTUL: Cum să nu ardă? Numai alcool şi păienjeniş !
AL DOILEA POMPIER : Se stinge — îngheaţă apa cum iese din furtun. Pivniţa s-a umpfliut de-a hindea ; acum e îngheţată tun, poţi patina pe ea !
Pleacă.
COMANDANTUL: S-au găsit cadavre?
AL TREILEA POMPIER: L-am încărcat pe unul ; cutia craniană — zdrobită. Pesemne că l-a izbit vreo grindă.
Direcţia morgă.
Pleacă.
AL PATRULEA POMPIER : S-a âncărcat... un cadavru de sex neidentificat, cu o furculiţă înfiptă an 'ţeastă.
PRIMUL POMPIER : Sub sobă s-a descoperit o fostă femeie cu o coroniţă de sârmă pe oasele craniene.

AL TREILEA POMPIER : S-a descoperit un necunoscut o conformaţie corporală antebelică — ţinea în mîini casetă — pesemne că în viaţă era de meserie bandit.
AL DOILEA POMPIER: Nici unul n-a rămas în viaţi Din cadaivre, unul e ilipsă, aşa că, faţă de negăsirea lia e de presupus că s-a mistuit complet în flăcări. I
PRIMUL POMPIER : Ce luminăţie ! Parc-ar fi la teatrj doar c-au ars toate personajele.
AL TREILEA POMPIER:

Şi iafâ de la nuntă cum mi-i duce într-o trăsură cu o roşie cruce...
Gornistul sună adunarea. Pompierii se încolonează. Trec marş de-a lungul scenei, scandînd :
POMPIERII :
Cetăţeni, tovarăşi !
votca e venin ! Cei ce beau, tovarăşi,
foc stîmesc şi chin ! Republica noastră
o duc în năpastă ! Şi de nu vreţi ca să
ardeţi ca guzganii, nu ţineţi în casă
sobe de campanii, primusuri, reşouri — chiar cînd sînt cadouri. Cîţi din întîmplare,
adormind un pic, n-au stîrnit un mare
foc ca din nimic. Şi mai ţineţi minte :
— sfatul e cuminte — seara la culcare
no-l citiţi pe Nadson,
nu-l citiţi pe Jarc e pericol mare !

V

O sală de şedinţe spaţioasă, dnaltă. în amfiteatru. în loc de voci omeneşti — radiodifuzoare şi lingă ele câteva mîini atir-nind ca la ferestrele unui automobil. Deasupra fiecărui difuzor — becuri electrice colorate; sus, aproape de tavan — ecrane. In mijloc o tribună cu un microfon. De o parte şi de alta a tribunei — distribuitoare $i regulatoare de voci şi lumină. Doi mecanici — unul bătrîn ţi altul tînăr — trebă-luiesc în amfiteatrul cufundat în întuneric.

BĂTRÎNUL *(ourăţind cu un pămătuf de pene praful de pe difuzoare):* Astăzi are loc o votare importantă. Trebuie să ungi cu ulei şi să controlezi aparatul de votare al raioanelor agricole. Ultima dată am avut o pană. Aparatul a cam iscîrţîit în timpul votării.

TÎNĂRUL : Agricole, zici ? S-a făcut ! întâi am să *ung* pe cele centrale şi pe urmă o să frec cu piele de căprioară gâtul aparatelor Smolensk-ului. Săptămîna trecută iar s-au auzit cîrîituri. Trebuie să mai strîng şuruburile la mîinile personalului de deservire din .capitale, observ (la ele o mică deviere : dreapta se agaţă de stânga.

BĂTRÎNUL: Uzinele din Ural *înt puse la punct. O să intre im circuit şi uzinele metalurgice din Kursk, acolo s-a instalat un aparat nou pentru şaizeci *şi* două de mii de voturi din grupul doi al centralei electrice din Zapo-rojie. Cu ele merge strună, se lucrează uşor.

TÎNĂRUL : Mai ţii minte cum era pe vremuri ? Trebuie să fi fost tare caraghios !

BĂTRÎNUL: Ehei ! Odată, îmi amintesc cum m-a dus mama om braţe la şedinţă ; era lume puţină, să tot fi fost vreo mie de oameni ; şedeau ca nişte trîntori şi ciu-

[32]

[33]

leau urechile. Se agita nu ştiu ce problemă importantă j la ordinea zilei. Se votase în unanimitate. Deşi mama era contra, totuşi n-a putut să voteze, fiindcă mă ţinea pe mine lîn 'braţe.

TÎNĂRUL : Ei, da, fireşte ! Metode primitive !

BĂTRÎNUL : Înainte vreme un aparat ca ăsta n-ar fi folo-j sit la nimic. Când îi venea omului rândul să voteze, ridica singur .mina şi, ca să fie observat, trebuia s-o -întindă pînă -sub nasul preşedintelui, ba chiar să-şi lungească amândouă mâinile pînă în dreptul nasului lui, regretând că nu poate fi ca străvechea zeiţă Isis *... să poată vota cu douăsprezece mâini deodată. Mulţi iştergeau putina în plină şedinţă. Se povestea că iuraul s-a ascuns Ia „veceu" în timpul unei importante dezbateri — nu-i venea 8a in-demînă să voteze. A şezut acolo işi-a cugetat. Cu alte cuvinte, iîşi păzea omul pidlea şi slujba.

TÎNĂRUL : Ei, şi ptnă 'la urmă .şi-a salvat-o ?

BĂTRÎNUL : **Şi-a** salvat-o ! Da' l-au trecut la altă specialitate. Când au văzut ataşamentul lui pentru „veceu", l-au numit acolo responsabil ou săpunurile şi şervetele. Eşti gata ?

TÎNĂRUL : Gata !

Dau fuga în jos spre tablourile de distribuţie şi cabluri.
Un om cu ochelari şi barbişon, deschizînd larg uşa, intră cu
pasul ferm şi urcă pe estradă, întors cu spatele spre sala |
de conferinţe; ridică mîinile.

ORATORUL : Cuplaţi concomitent toate raioanele federaţiei BĂTRÎNUL ŞI TÎNĂRUL: Am înţeles.

Se aprind concomitent toate becurile roşii, verzi şi albastre din sala de conferinţe.

ORATORUL : Alo ! Alo ! Vorbeşte preşedintele Institutul! de reînvieri. Cazul a fost publicat prin telegrame, fost discutat, e simplu ;şi olar. La întretăierea Străzii .şaizeci şi doi cu Bulevardul şaptesprezece, al fostului ora

i Zeiţă egipteană a fertilităţii, reprezentată cu multe braţe.

Tambov, brigada care a sondat terenul la o adîncime de şapte metri a descoperit sub un strat de dărâmături un **subsol** îngheţat. Prin **gheaţa** ce acoperă fenomenul, se întrezăreşte o .siluetă -de om congelat. Institutul consideră posibilă reînvierea individului care a -îngheţat cu cincizeci de ani în urmă. Să punem de acord diferitele opinii. Institutul consideră că fiecare viaţă de muncitor trebuie să fie folosită ipînă la ultima secundă. La examenul radioscapic făcut s-a constatat că mîinile acestei fiinţe prezintă îngroşări dermice care, cu jumătate de secol* în urmă, erau caracteristice omului muncii. Amintim că după războaiele ce au bântuit în trecut lumea, după războaiele cirvile care au dus la realizarea federaţiei pământului, viaţa omului, prin decretul din 7 noiembrie 1965, a fost declarată inviolabilă. Vă aduc la cunoştinţă obiecţiunile staţiunii epidemice, care se teme de primejdia **răspândirii** bacteriilor ce **mişunau** în organismul fostelor fiinţe din fosta Rusie. iCu deplina conştiinţă a răspunderii, trec ila hotărâre. Tovarăşi, ţineţi minte, ţineţi minte, si încă o dată ţineţi minte :

Noi

[34]

votăm,
pentru viaţa omeneasca !

Becurile se sting, se aude un sunet strident de sonerie, pe ecran apare o rezoluţie, pe care oratorul o reproduce €u glas tare.
„în interesul studierii tradiţiilor de muncă ale omenirii muncitoare, an interesul studierii intuitive comparate a modului de viaţă, cerem reînvierea."
Voci dinspre difuzoare: Just, de acord ! *O parte din glasuri :* Ne opunem !
Vocile amuţesc brusc. Ecranul se stinge. A doua sonerie: apare o altă rezoluţie. Oratorul reproduce :
..Rezoluţia centrelor sanitare de control ale întreprinderilor metalurgice şi chimice din Donba-s. Pentru a se evita
[35]
pericolul răspîndirii bacteriilor linguşirii şi îngâmfării, tipice pentru omul din o mie nouă sute douăzeci şi nouă, cerem ca fenomenul expus să Ifie ilâs-at în ifortma lui îngheţată."
Voci din difuzoare: Ne opunem ! *Voci izolate :* De acord ! Mai sînt rezoluiţii şi completări ? *Se aprinde un al treilea ecran, oratorul reproduce.*
„Raioanele agricole din Siberia cer ca specimenul să fie înviat toamna, după terminarea lucrărilor cîmpului, pentru a se înlesni posibilitatea participării maselor largi de amatori."
Marea majoritate a vocilor din difuzoare: Ne opunem ! Se respinge !
Becurile se aprind.
Pun la vot: rog să ridice nîîinille cine este pentru prima rezoluţie ?
Marea majoritate a mîinilor de fier se ridică.
Mîinile jos ! .Cine este pentru amendamentul ridicat de Siberia ?
Se ridică numai două mîini.
Adunarea federaţiei adoptă hotărârea: „Să fie re-Sn-vi-at !"
Strigăte puternice în toate difuzoarele — Ura ! *Vocile amuţesc.*
Declar şedinţa închisă.
Din *două uşi laterale care se deschid larg dau buzna reporterii. Oratorul îsi face loc cu greutate printre ei, strigind cu bucurie, în toate părţile:*
Să ifie înviat! Să fie înviat! Să fie (înviat!!! *Reporterii scot din buzunare microfoanele, strigînd ştirea din mers.*
[36]
PRIMUL REPORTER: Alo!!! Lungimea de undă 472 1/2 metri... I z v e s t i a din C i u k o t k a... Să fie înviat !
AL DOILEA REPORTER : Alo ! Alo !!! Lungimea de undă 376 metri... Vecerneaia Pravda din Vitebsk... Să fie înviat !
AL TREILEA REPORTER : Alo ! Alo ! Alo ! Lungimea de undă 211 metri... Komsomolskaia Pravda din V a r ş o v i a... Să fie înviat !
AL PATRULEA REPORTER : S, ap t ă m î n a l u l l i t e r a r d i n A r m a v i r. Alo ! Alo !!!
AL CINCILEA REPORTER : Alo ! Alo ! Alo ! Lungimea de undă 44 metri... **Iz vesti a** sovietului din *C* h i c a g o... Să fie înviat!
AL ŞASELEA REPORTER: Alo! Alo! Alo! Lungimea de undă 115 metri... Gazeta roşie din R o in a... Să fie înviat !
AL ŞAPTELEA REPORTER : Alo ! Alo ! Alo ! Lungimea de undă 78 metri... Sărăcimea din Şanhai... Sa fie înviat !
AL OPTULEA REPORTER: Alo! Alo! Alo! Lungimea de undă 220 metri... Argata din Madrid... Să fie-înviat !
AL NOUĂLEA REPORTER: Alo! Alo! Alo! Lungimea de undă 11 metri... Pionierul din Cabul... Să fie înviat ! *Dau buzna vînzătorii de ziare tu coli imprimate gata.*
PRIMUL VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Sâ fie dezgheţat ? Să râmînă congelat.? Articole de fond, cu poza, în versuri şi în proză \
[37]
AL -DOILEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Anchetă mondială
pe tema cea mai senzaţională... Despre posibilitatea răspîndirii
epidemiei linguşirii I
AL TREILEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Articole despre anticele eresuri : ghitare şi romanţe-n
versuri I Şi alte procedee primitive
de prostire a masei
naive !
AL PATRULEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Ultimele noutăţi ! ! ! Interviu ! Interviu ! AL CINCILEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Buletin ştiinţific !
— nu vă speriaţi \ S-au luat măsuri ! Dicţionar analitic
cu foste vorbe zise-njurături \
AL ŞASELEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Ultimul comunicat — radiodifuzat! AL ŞAPTELEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Istorica problemă
examinînd savant
o veche dilemă :
poate, nu poate, sâ moară dintr-o ţigară
un elefant ?
AL OPTULEA VÎNZĂTOR DE ZIARE :
Rîzi cu hohote I
Plîngi cu ropote ! Comic pînă la colici :
vesel şi melancolic ! explicaţia

cuvîntului
„alcoolic" !
[38]
HI
VI
O *uşă de sticlă mată, ou două canaturi; prin pereţi se întrezăresc piesele metalice ale unor aparate medicale. în ţaţa peretelui — un bătrin profesor si o asistentă în vîrstă, care mai păstrează trăsăturile caracteristice ale Zoiei Berioz-kina. Ambii în halate albe de spital.*
ZOIA BERIOZKINA : Tovarăşe ! Tovarăşe profesor, vă rog, nu faceţi experienţa asta. Tovarăşe profesor, iar o să fie twamibureailă...
PROFESORUL : Tovarăşă Beriozkina, ai început să-ţi re-•trăieşti amintirile şi să vorbeşti incoerent ! Un întreg dicţionar de cuvinte moarte. Ce înseamnă „forambureală" ? *(Caută în dicţionar.)* Brambureală... brambureală... brambureală... balivernă, birocratism, boemă, Bulgakov... brambureală — un fel de activitate a unor oameni, care împiedicau orice fel de activitate...
ZOIA BERIOZKINA : „Activitatea" asta a lui era cît p-aci să mă coste viaţa, acum cincizeci de ani. Ajunsesem ,pînă acolo că... am încercat «a mă suprim prin sinucidere.
PROFESORUL : Sinucidere ? Ce înseamnă „sinucidere" ? *(Caută în dicţionar.)* Scaraoţchi, scarlatină, sceptic, sceptru, sciţi, scrimă, secetă, secure, sepulcral, servitor, sihastru, simbolism... Am igăsit „sinucidere". *(Uimit.)* Ai tras în dumneata ? Condamnare ? Judecată ? Tribunal revoluţionar ?
ZOIA BERIOZKINA : Nu... Eu singură. PROFESORUL : Singură ? Din imprudenţă ? ZOIA BERIOZKINA : Nu... Din dragoste.
[401
PROFESORUL : Moft... din dragoste trebuie să construieţt» poduri şi să naşti capii. Iar dumneata... Da ! Da ! Da!
ZOIA BERIOZKINA: Vă rog să mă scutiţi. Drept să vă spun, nu mă simt £n stare...
PROFESORUL : Poftim, păi chiar asta este... cum ai spus dumneata... bramlbureală. Da ! Da ! Da ! Da ! Brambureală ! Societatea îiţi propune să pui in acţiune toate sentimentele dumkale pentru a uşura cît mai mult individului acesta, care urmează să fie dezgheţat, să învingă cei cincizeci de ani de anabioză. Da ! Da ! Da,! Da J Prezenţa dumitale este foarte, foarte preţioasă. Sînt fericit ică tocmai dumneata eşti prezentă aici. Individul — este *el,* iar dumneata — eşti *ea!* Spune-mi, avea gene moi ? Asta ea să putem evita ruperea lor în procesul de dezgheţare rapidă.
ZOIA BERIOZKINA : Tovarăşe profesor, cum pot ţine minte nişte gene de acum cincizeci de ani ?...
PROFESORUL : Cum adică : de acum cincizeci de ani ? E ca îşi cum ar fi ifost ieri !... Da' eu cum ţin minte culoarea părului din coada mastodontului de acum o jumătate de milion de ani ? Da ! Da ! Da !... Şi nu ţii minte dacă, respirînd, îşi umfla vizibil nările cînd ,se afla într-o ambianţă surescitantă ?
ZOIA BERIOZKINA : Tovarăşe profesor, cum pot eu să ţtn minte ?! De treizeci de ani încoace nimeni nu-şi mai umflă nările lîn asemenea situaţii imposibile.
PROFESORUL: Exact ! Exact ! Exact ! Dar n-ai putea să-mi spui cam ce volum are stomacul şi ficatul lui ? Asta pentru cazul în care s-ar degaja conţinutul eventual de alcool şi votcă, ce se poate inflama la voltajul înalt necesar.
ZOIA BERIOZKINA : Cum aş putea să-mi amintesc aşa: ceva, tovarăşe profesor ! îmi aduc aminte că avea un pic de burticică...
PROFESORUL : Vai, dumneata nu ţii minte nimic, tovarăşă Beriozkina ! Spune-mi ceO puţin, era impulsiv ?
[41]
ZOIA BERIOZKINA: Nu ştiu... Se prea poate să fi fost, dar... ou mine nu.
PROFESORUL : Da ! Da ! Da ! Mă tem că ne-am apucat să-l dezmorţim pe el, oînd, de fapt, dumneata eşti amorţită de-a 'binelea. Da ! Da ! Da !... Acum, să începem. *Apasă pe buton, peretele de sticlă se desface în două si dispare fără zgomot. In mijlocul încăperii, pe o masă de operaţie, o ladă zincată, strălucitoare, de dimensiunile unui om. Lada are robinete, sub robinete sînt căldări. Spre ladă duc fire electrice. Cilindri de oxigen; în jurul lăzii stau înşiraţi şase medici în alb, perfect liniştiţi. In faţa lăzii, în avanscenă, se văd şase spălătoare arteziene. Pe o sîrmă invizibilă atîrnă, ca suspendate în aer, şase prosoape.*
PROFESORUL *(trecînd de la un medic la altul, vorbeşte. Către primul):* La semnalul meu daţi drumul la curent. *(Către al doilea.)* Căldura să fie pînă la 36,4, cincisprezece secunde, fiecare zecime. *{Către al treilea.)* Baloanele de oxigen să ifie igata. *(Către al patrulea.)* Apei 'săi se dea drumul treptat, înlocuind gheaţa cu presiunea aerului. *{Către al cincilea.)* Capacul să fie deschis brusc. *(Către al şaselea.) Să* supravegheaţi în oglindă toate stadiile reînvierii.
(Medicii dau din cap în semn că au înţeles şi se postează la locurile lor.) începem.
Se *dă drumul la curent, se 'urmăreşte temperatura. Picură apa. Cel de-al şaselea medic îşi concentrează privirea asupra mi-cului disc de oglindă din dreapta.*
AL ŞASELEA MEDIC : îşi recapătă culoarea naturală ! *(Pauză.)*
Se eliberează de gheaţă ! *(Pauză.)*
Toracele vibrează. *(Pauză. Speriat.)* Maestre, atenţie la - febrilitatea nefirească a mişcărilor...
PROFESORUL *(se apropie, se uită alent, liniştitor):* Mişcările sînt normale, se scarpină — probabil că o dată cu el învie îşi paraziţii caracteristici acestui gen de indivizi.
[421
AL ŞASELEA MEDIC: Maestre! Un lucru de neînţele* : o dată cu mişcarea mâinii stângi, se desprinde de corp... şi apare...
PROFESORUL *(se uită atent)* .- Individul a fuzionat cu muzica ; la ei asta se chema „suflet **sensibil".** în trecutul îndepărtat âi găsim pe Stradivarius- şi Utkin. Stradivarius făcea viori, iar obiectai pe care-l ivedeţi era instrumentul lui Utkin şi purta numele de (ghitară.
Profesorul priveşte la termometru şi la aparatul care înregistrează tensiunea sângelui.
PRIMUL MEDIC : 56,1.

AL DOILEA MEDIC : Pulsul 63.
AL ŞASELEA MEDIC : Respiraţia normalizată. \
PROFESORUL : La posturi !
Medicii se îndepărtează de ladă. Capacul este brusc dat la o parte, din ladă se ridică zburlit şi uluit Prisîpkin ; priveşte în jur, strîngînd la piept ghitara.
PRISÎPKIN : Măi, ce pui de somn am tras ! Vă rog să mă iertaţi, tovarăşi. Bineînţeles, am fost cam cu chef ! La ce secţie de miliţie mă aflu?
PROFESORUL : Nu, aki e cu totul altfel de secţie ! E secţia de separare a Snvelişuriiloir dumitale epidermice îngheţate de blocul de gheaţă care te-a congelat...
PRISÎPKIN : Cum ? Ce-o mai fi şi asta ? Lăsaţi balivernele cu îngheţul şi dezgheţul. tRămîne >încă de văzut care dintre noi a fost mai afumat. Voi, ca medici specialişti, daţi mereu tîrcoale pe lîngă alcooluri. Ot despre mine, ori-cînd mă pot legitima. Poftim, am actele la mine. *{Sare din lada, întoarce buzunarele pe dos.)* Cefle 17 ruble şi 60 copeici sînt aici. La MOPBR * ? Am plătit. La Osoavi-

i MOPBB — (Mejdunarodnaia organizaţia pomoşci borţam revoluţii) — organizaţia internaţională pentru sprijinirea luptătorilor revoluţiei.

ahim[1]? Am cotizat. „Jos analfabetismul"? Poftim — adeverinţa. Asta ce-o fi ? Extract de la oficiul stării civile ! *(Fluieră.)* Bine, nenişorilor, păi eu m-am însurat ieri ! Lele, lelişoară, ochii tăi mă bagă-in boală ! Să vezi ce muzică îmi Iface acasă ! Uite, chitanţa de mimă a cavalerilor de onoare, uite, carnetul sindical. *(Privirea îi cade pe calendar, îşi freacă ochii — priveşte îngrozit în jur.)* Ce ? 12 mai 1979 ! Aoleo ! Giţi ani înseamnă că n-am plătit la sindicat ? Cincizeci de ani ! Şi o să^mi ceară, neică, la adeverinţe ! Secţia gutbernială ! CJC.-UJ ! Doamne ! Nevastă-mea !!! Daţi-mi drumul !
Apucă şi strtnge febril mîinile ,celor ce-l înconjoară, apoi se repede spre usă. Beriozkina, .tulburată, îl 'urmează. Medicii fac cerc în jurul profesorului. In cor: „Ce-a fost asta, ce făcea cu nnîinile ? Le viîra în ale noastre, ni le apuca şi le scutura, le apuca şi 3e scutura..."
PROFESORUL: Un obicei antisanitar de pe vremuri.
"Cei şase medici si profesorul îşi spală mîinile, cufundaţi in gînduri.
PRISÎPiKIN *(ciocnindu-se de Zoia):* La urma urmei, ce fel de cetăţeni sînteţi voi, mă rog ? Cine sîrat eu ? Unde sînt ? Nu cumva eşti mama Zoiei Beriozkina ? *(Un şuierat de sirenă U face pe Prisipkin să-fi întoarcă dintr-odată .capul).* U.nde-am nimerit ? Unde mă aflu ? ' Ce-i aici ? Moscova ?... Paris ?... iNew York ?... Hei, birjar !!! *(Sunete de claxoane de automobil.)* Nici oameni, nici cai ! Autocare, autocare, autocare... (Se *sprijină de uşă, se scarpină cu spatele, apoi îşi vîră mina cu toate cinci degetele pe după guler, se întoarce, vede*

i Osoaviahim (Obscestvo sodeistvia oborone 1 aviaţionno — himieeskomu stroitelstvu) — organizaţia de masă formată din voluntari, avînd drept scop sprijinirea apărării ţării, a aviaţiei *i a industriei chimice.

pe peretele alb o ploşniţă ce s-a strecurat de pe gulerul lui.) Ploşniţă, ploşniţică, plosnicioara mea !!! *(Atingt coardele ghitarei, cîntă.)* Rămîi, **ram** îi, o, nu pleca... *(încearcă să prindă ploşniţa cu mîna, dar parazitul îi scapă.)* Ne-am despărţit ca **două** n a v e - n Iar g... Ai plecat! M-ai lăsat **sia**-gur!!! Nici un răspuns, sînt singur i a r... Singur!!! Hei, birjare... autocare... Strada Lunaciarskaia, 17. Fără bagaj !!!
Se apucă de cap, cade leşinat în braţele Beriozkinei, care si repede din uşă să-l susţină.

VII

In mijlocul scenei — un scuar triunghiular. In scuar — trei copaci artificiali. Primul copac are frunzele verzi, pătrate ; pe frunze — farfurii uriaşe; fie farfurii — mandarine. Al doilea copac e încărcat cu farfurii de hîrtie, pe farfurii — mere. Al treilea e verde, cu conuri de brad — flacoane deschise de parfum. Decorul lateral al scenei reprezintă zidurile de sticlă, proaspăt făţuite ale caselor. Pe laturile triunghiului — bănci lungi. Intră reporterul, după el patru persoane: bărbaţi si femei.
REPORTERUL : Aici, aici, tovarăşi ! La umbră ! Să vă povestesc, în ordinea lor succesivă, lîntîmplările sumbre şi uimitoare din ultimul timp. Mai întîi... daţi-mi o mandarină. Bine-a făcut astăzi conducerea administraţiei autonome a oraşului că a mandarinat copacii ; ieri a dat numai pere — fructe fără savoare, fără parfum şi nici măcar hrănitoare...
O fată ia din copac o farfurie cu mandarine, cei prezenţi şed, le curăţă şi mănîncă, aplecindu-se cu curiozitate spre reporter.
PRIMUL BĂRBAT : Hai mai repede, tovarăşe, povesteşte-ne tot cît mai amănunţit şi în ordine succesivă.
REPORTERUL : Aşa... Ce felioare savuroase ! Nu doriţi?... Ei bine, bine, staţi să vă povestesc. De ce atîta nerăbdare !? tFireşte că, în calitate de preşedinte al reportajului, ştiu >tot : pînă la cel mai mic amănunt... Aşadar... vedeţi, aşadar...
Cu paşi repezi trece un om purtind o lădiţă sanitară încărcată cu termometre

REPORTERUL : Ăsta-i veterinar. Epidemia ia proporţii. Fiind (lăsat singur, acest mamifer iînviat a intrat în contact cu toate animalele casnice ale zgârie-norului şi acum turbează pe mînd toţi dimii. Ciudatul mamifer i-a învăţat să stea ipe laibele dinapoi. Cîinii nu mai latră, nu se mai joaca — fac mereu sluj. Animalele se agaţă ide cei care iau masa, se igudură şi se linguşesc. Medicii spun că oamenii muşcaţi de asemenea animale se contaminează şi manifestă toate simptomele primare ale bolii numită slugărnicie epidemică.
CEI DE PE BANCĂ : O-o-o !!!
REPORTERUL : Priviţi, priviţi !
Trece un om clătinîndu-se, încărcat cu coşniţe în care se văd sticle de bere.
TRECĂTORUL *(cîntă)* ■.
în al nouâşpelea veac, viaţa era tare buna, votca, berea era leac, nasul vînât — ca o pruna !
REPORTERUL : Priviţi un om bolnav, un om sfîrşit ! E unul din cei o sută şaptezeci şi cinci de servanţi ai laboratorului medical Nr. 2. Pentru uşurarea procesului i: ici vieţi de tranziţie, medicii au prescris să se dea de băut mamiferului înviat un

amestec care, în doze mari, e otrăvitor, iar jn doze mici, dezgustător — aşa-numita bere. Din cauza vaporilor otrăvitori capetele servanţilor de laborator au început să se iînvîrtească, şi ei, din greşeală, au înghiţit o duşcă din acest amestec răcoritor. De atunci se schimbă al treilea lot de servanţi. Cinci sute douăzeci de nefericiţi zac în spitale, dar groaznica epidemie de ciumă a berii face spume, fermentează şi te dă gata.
CEI -DE PE BANCĂ : Vai, vai, vai !!!
UN BĂRBAT *(visător şi parcă obsedat)* : Aş vrea să mă jertfesc ştiinţei. M-aş lăsa inoculat cu această misterioasă boală !
[47]
REPORTERUL: Gata ! L-a dat igata şi pe ăsta ! Linişte... Să nu speriaţi lunatica ce trece...
Trece o fată; picioarele i se împleticesc in paşi de foxtrot şi charleston. Bolboroseşte versuri după o cărticică pe care o ţine în mina întinsă, cu două degete. In cealaltă mină, tot cu două degete, ţine un trandafir imaginar, pe care-l ditce Ia nas şi inspiră profund.
REPORTERUL : Nenorocita asta locuieşte în vecinătatea lui, a acestui mamifer turbat, *şi* în 'timpul nopţii, cînd întregul oraş doarme, pornesc să răzbată prin perete pînă la dlînsa nişte zdrăngăneli de ghitară, apoi nişte respiraţii adinei, sughiţate, îşi suspine sfâşietoare, urmate de sunete prelungi tînguioase cu accente de bocete îşi miorlăituri — oum se numea asta la ei ? „Romanţe", nu-i aşa ? Dar „o cireaşă trage pe alta" şi nefericita fată a început să-şi piardă minţile. Părinţii, zdrobiţi de durere, au ifăcut un consult de medici. Profesorii spun că e vorba de accese de „îndrăgostire" acută — aşa era denumită o boală străveche, cînd energia sexuală a omului, acum repartizată raţional pentru .toată durata vieţii, se condensa brusc, în tspaţiul unei singure săptămâni, determinînd un proces galopant inflamatoriu, care ducea la fapte nesăbuite, absurde.
FATA *{îşi acoperă ochii cu miinile).*■ Mai bine să .nu privesc ; simt plutind prin aer îngrozitorii microbi ai dragostei.
REPORTERUL : S-a terminat ! Şi pe asta a dat-o **gata...** Epidemia ia proporţii catastrofale, năvăleşte ca un ocean.
Trec dansînd 30 girls.
Priviţi la acest corp cu treizeci de capete şi şaizeci de picioruşe ! Gîndiţi-vă puţin — că această săltare a picioarelor către spectatori se numea odinioară artă !
O pereche dansînd foxtrot. Epidemia a ajuns... pînă unde o fi ajuns ? *(Se uită in*
[48|
dicţionar.) Plînă la a-po-.geu... ei, <să iştLţi, că ăsta e un patruped disexuart.
Intră în fugă directorul grădinii zoologice cu o casetă mică de sticlă în mină. In urma directorului dă năvală mulţi-mea, înarmată cu ocheane, aparate de fotografiat şi scări de pompieri.
DIRECTORUL *(către toţi):* N-aţi văzut-o cumva ? Aţi văzut-o ? Unde o ifi ? Cum, n-aţi observat nimic?!! Un detaşament de rvînători a raportat că a (fost .identificată cam pe-aici, circa acum un sfert de oră : urca la etajul trei. Considerînd că viteza ei medie de deplasare ar atinge circa un metru *şi* jumătate pe oră, nu putea să ajungă prea departe. Tovarăşi, cercetaţi imediat, cu .multă atenţie, zidurile !
Observatorii pun la punct ocheanele, cei de .pe bănci sar şi privesc cu atenţie concentrată, cu palmele streaşină la ochi. Directorul repartizează oamenii în echipe şi conduce cercetările.
VOGI : Parcă aşa poţi pune mîina pe ea !... Trebuie expus oîte un om gol pe saltea la fiecare fereastră — lighioana asta se dă **ila** om...
Nu strigaţi
sâ n-o speriaţi ! ! ! Dacă-o prind,
n-o dau nicicum, e-un bun comunal
acum...
O VOCE ENTUZIASMATĂ : Am găsit-o !!! Uite-o ! Se tîrăşte !...
Toate binoclurile şi ocheanele se îndreaptă spre un singur punct. Tăcere, întreruptă de ţăcănitul aparatelor de fotografiat şi de filmat.
PROFESORUL *(cu o şoaptă înăbuşită):* Da... Ea e ! Puneţi oameni la pîndă ţi pază. Pompieri! Aici!!!
[49]
Oameni cu plase împresoară locul. Pompierii montează scara, oamenii urcă unul după altul.
DIRECTORUL *(coborînd ocheanul, cu o voce plîngătoare):* S-a idus... A trecut pe zidul vecin... S.OJS. O să cadă. Te pomeneşti că se omoară ! Cei neînfricaţi, eroi voluntari !!! Repede, aici !!!
Se montează scara în faţa celui de-al doilea zid, se văd oamenii nircvnd. Spectatorii încremenesc în aşteptare.
O VOCE ENTUZIASMATĂ DE SUS : Ura !!! Am prins-o ! DIRECTORUL: Mai repede!!!! Ai grijă!!! Să n-o scapi, să nu-i ştiriceşti picioruşele...
Lighioana e transmisă din mină în mină de oamenii suiţi pe scară; în sfîrşit, ajunge în mâinile directorului. Directorul ***ascunde*** *lighioana 'în icasetă \si* o *ridică deasupra capului.*
Vă mulţumesc, anonimi şi devotaţi slujitori ai ştiinţei ! Grădina noastră zoologică e fericită, e încîntată de achiziţionarea acestei capodopere... Posedăm aoum un preţios exemplar de insectă (rarisimă, care a dispărut de mult, dar care a fost extrem de populara la începutul secolului. Oraşul oiostru poate ifi mîndru — vor veni la noi savanţi .şi turişti... Ţin ;în -mîinile mele unicul exemplar viu din specia „ploşniţa *normalis".* Faceţi loc, cetăţeni ; animalul a adormit, animalul şi-a încrucişat lăbuţele, animalul vrea să se odihnească ! Vă invit pe toţi la reprezentaţia festivă din grădina zoologică. Acţiunea extrem de importantă, extrem de emoţionantă a capturării, a luat sfîrşit !
-• ——

- Cit

VIII

Scena reprezintă o încăipere cu pereţi netezi, semitranspa-renţi de culoarea opalului. De sus, din spatele comisei, o dîră de lumină albăstruie. In stînga, o fereastră mare. în faţa ferestrei, o masă de desen. Aparat de radio. Un ecran. Trei-patru cărţi. în dreapta, ieşind din perete, un pat, pe pat, sub albul imaculat al plapumei zace Prisîpkin într-un hal de murdărie de

nedescris. Ventilatoare. Colţul si spaţiul din jurul lui Prisîpkin e murdărit. Pe masă, mucuri de ţigară, sticle răsturnate. Pe lampă, o bucată de hîrtie trandafirie. Prisîpkin geme. Medicul circulă nervos prin cameră.
PROFESORUL *(intră)*: Cum se simte pacientuil ? MEDICUL : Nu ştiu cum se simte pacientul, însă eu sînt la capătul puterilor ! Dacă nu organizaţi un schimb la
ifiecare jumătate de oră — o să-i contamineze pe toţi !
Cînd răsuflă, simt că mi se taie picioarele. Am pus
,pînă acum şapte ventilatoare să-i împrăştie răsuflarea
otrăvitoare. PRISÎPKIN : O-o-o ! *(Profesorul se repede spre Prisîpkin.)*
Profesore, profesore !!! *Profesorul inspiră şi se clatină ameţit, bătînd aerul cu braţele.*
PRISÎPKIN : Daţi-mi ceva să mă mai dreg un pic... *Profesorul toarnă bere pe fundul paharului şi-l serveşte.* PRISÎPKIN *{rididndu-se puţin în coate, cu ton dojenitor):*
M-au înviat... si acum îşi bat joc de mine ! Asta-i pen-
tnu mine — ca braga pentru elefant !... PROFESORUL : Societatea speră să te aducă la o formă
de dezvoltare umană. PRISÎPKIN : Să vă ia dracu' cu societatea voastră cu tot !
Parcă v-am rugat eu să mă ânviaţi ?
loc ! Asta-i !!!
PROFESORUL : Nu înţeleg despre ce vorbeşti. Viaţa noaj-tră apatiţine colectivului şi nici eu, nici altcineva nu poate dispune după bunul lui plac de această viaţă...
PRISÎPKIN : Păi, asta e viaţă ? Viaţă-i asta, cînd nici fotografia iubitei n-o poţi prinde cu pioneze în perete ? Orice pioneză se rupe lîn sticla asta blestemată... Tovarăşe profesor, mai Idă-mi să trag o duşcă, să mă dreg.
PROFESORUL *(toarnă în pahar):* Numai să nu respiri spre mine.
Zoia Beriozkina intră cu două vrafuri de cărţi. Medicii vorbesc cu ea în şoaptă — apoi ies.
ZOIA BERIOZKINA *(se aşază Ungă Prisîpkin şi despachetează cărţile):* Nu Ştiu dacă ceea ce ţi-am adus o să-ţi folosească la ceva. tCe ceri dumneata nu se găseşte şi nimeni n-are habar de aşa ceva. Despre trandafiri se pomeneşte doar în manualele de horticultura, iar despre visuri găseşti cîte ceva în tratatele de medicină, la capitolul „vise". Uite două cărţi foarte interesante, aproximativ de pe vremea aceea. Prima e o traducere din limba engleză : Hoover — *Cum am fost preşedinte.*
PRISÎPKIN *(ia cartea, apoi o azvîrle):* Nu, asta nu-i pentru inimă, îmi trebuie ceva palpitant...
ZOIA BERIOZKINA : Uite, altă carte — a unui oarecare Mussolini : *Scrisori din exil.*
PRISÎPKIN *(o ia, apoi o aruncă) :* Nu, nici asta nu-i pentru suflet. Slăbiţi-mă cu cărţuliile voastre de agitaţie grosolană. Mie să-mi dai ceva mai captivant...
ZOIA BERIOZKINA : Nu ştiu ce vrei ! Palpitant, captivant... captivant... palpitant...
PRISÎPKIN : Ce vreau ? Păi, pentru ce ne-am străduit noi atîta, pentru ce am vărsat sînge, cînd eu, hegemonul, care va să zică, nu pot juca în voie, în societatea mea, danţul cel nou pe care d-abia am apucat să-l învăţ ?
ZOIA BERIOZKINA : Eu am arătat mişcările corpului du-mitale chiar şi directorului Institutului central al mişcărilor. El zice că a văzut aşa ceva în vechile colecţii de

ilustraţii pariziene, dar acum, zice, nici pomeneală despre aşa ceva, nici măcar m-ai ţ>e cine întreba. E o pereche de bătrîne — ele îşi mai aduc aminte, dar de demonstrat nu pot să demonstreze din motive de reumatism.
PRISÎPKIN : Atunci la ce m-am străduit eu atîta să-mi însuşesc spoiala tradiţională a manierelor elegante ? Că de muncit, vorba ceea, puteam eu să muncesc îşi înainte de revoluţie !
ZOIA BERIOZKINA : O să te iau nnîine la dansul celor zece mii de muncitori şi muncitoare, care o să se desfăşoare iîn piaţă. O să 'fie o repetiţie veselă a noului sistem de cultivare a cîmpului.
PRISÎPKIN : Tovarăşi, eu protestez !!! Nu m-am dezgheţat ca să mă ţineţi la sec ! *(Smulge plapuma, sare, apucă teancul de €ar\i şi desface ambalajul. Vrea să rupă hîrtia ambalajului, deodată însă, îşi aruncă privirile asupra literelor, le cercetează atent, tracînd de la un bec la altul.)* De unde ? De unde ai asta ? ZOIA BERIOZKINA : Se distribuia pe străzi la toată Ju-mea... Se vede că a fost introdusă printre cărţile de la bibliotecă.
PRISÎPKIN: Stat salvat!!! **Ura** !!!
Se repede spre uşă, fluturând în mină hîrtia ca un steag. ZOIA BERIOZKINA *(singură);* Şi când mă gîndesc că acum cincizeci de ani era să mă omor din cauza unui asemenea individ !

IX

Grădina zoologică. In mijlocul scenei, pe un piedestal, o cuşcă, drapată în pînzeturi şi steaguri. In spatele cuştii — doi copaci. In spatele copacilor — cuşti cu elefanţi şi girafe, în stingă cuştii — o tribună, în dreapta o estradă^ pentru oaspeţii de onoare. In jur — muzicanţi. Spectatorii se apropie în grupuri. Plasatorii, cu banderole la braţ, plusează pe cei ce vin — după profesiuni şi înălţime.
RESPONSABILUL CU CEREMONIALUL : Tovarăşi corespondenţi străini, aici, vă rag ! Poftiţi mai aproape de ■tribune ! Daţi-vă la o parte şi faceţi loc pentru brazilieni ! Dintr-o clipă în alta, nava lor aeriană va ateriza pe aerodromul central. *(Face cîţiva paşi înapoi, ră-mkîind într-o poză admirativă.)* Tovarăşi negri, staţi amestecaţi cu englezii în frumoase grupuri bicolore ; albeaţa anglo-saxonă va scoate şi mai bine în evidenţă nuanţa măslinie a pielei dumneavoastră. (Studenţii de la institutele superioare, la stângia — rvi s-au trimis trei bătrîne şi trei bătrîni de la uniunea centenarilor, în calitate de martori oculari. Vor completa explicaţiile profesorilor.
Apar, în scaune rulante, bălrini şi bătrîne.
PRIMA BĂTRÎNĂ : ilmi amintesc de parcă ar fi azi...
PRIMUL BĂTRIN: Ba — eu îmi aduc aminte de parcă ar fi acum !
A DOUA BĂTRÎNĂ : Dumneata fiţi aduci aminte ca şi cum ar fi acum, dar eu -ţin minte cum era pe atunci.
AL DOILEA BĂTRÎN : Eu îmi amintesc, ca acum, cum era pe atunci.

A TREIA BĂTRÎNĂ : Iar eu îmi amintesc cum era şi mai de **mult,** *cu* mult, mult mai înainte.
AL TREILEA BĂTRÎN : Eu îmi amintesc şi ca acum şi ca atunci.
RESPONSABILUL OU ORDINEA: Linişte, martori oculari, nu «îisîiţi atâta ! La o parte, tovarăşi, loc pentru copii! Aici, tovarăşi. Mai repede! Mai repede!!!
COPIII *(mărşăluiesc în coloană, cîntînd în cor):*
Noi ne cultivam,
straşnic învăţăm, pentru „foarte bine"
noi luptăm ! Dar noi mai ştim,
veseli să fim, la plimbare sprinteni
să pornim I Din trecutu-ndepârtat,
y, x-ii s-au predat,
au capitulat !
Noi mergem cu cînt,
unde tigri sînt, tigri mari şi mici cu coada-n vînt !
Unde-s elefanţi,
struţii eleganţi
şi pantere negre fără lanţ!
Am venit aci
pentru a privi
orice fiară-ar fi :
fiare cuminţite
şi domesticite,
printre oameni paşnic răspîndite.
La Grădina Zoologică ! Mergem !
Mergem !
Mergem ! ! !
RESPONSABILUL CU ORDINEA: Cetăţenii care doresc să facă plăcere fenomenelor expuse, şi totodată să le
[-00)
folosească în scopuri .ştiinţifice, să ibinevoiască să-şi procure produsele exotice dozate ţi aparatele ştiinţifice numai de la personalul oficial al grădinii zoologice. Diletantismul îşi hiperbola 'în doize mari pot avea consecinţe mortale. Vă rugăm să folosiţi cu exclusivitate aceste produse şi aparate, elaborate de Institutul centrali de medicină şi (de laboratoarele tîc aparate de precizie ale oraşului.
Prin grădină fi pe trecerile laterale ale teatrului se înfiruie personalul de îngrijire al grădinii zoologice.
PRIMUL ÎNGRIJITOR :
Luaţi de aici
microscoape model, lupe !a fel!
Pentru microbi antici !
AL DOILEA ÎNGRIJITOR :
Saliva fiarei e venin !
Protejaţi-vâ împotriva scuipârii,
contaminârii! Doctorul Tobolkin
recomanda fenol !
AL TREILEA ÎNGRIJITOR:
Luaţi alcool
şi nicotinâ,
în hîrtie velină, pentru hrana fiarelor antice !
Spectacole unice !
AL PATRULEA ÎNGRIJITOR :
Adăpaţi
cu alcool fiarele \
Le asiguraţi picioarele
de podagră,
neagră j
hipertrofia ficatului, ulcerul stomacului,
idiotism inevitabil —
prin alcool inflamabil !
AL CINCILEA ÎNGRIJITOR :
Scleroză garantată,
prin roză parfumată, sau, garoafă
în carafă
păstrată.
AL ŞASELEA ÎNGRIJITOR:
Protejarea urechilor
împotriva străvechilor
obscenităţi ! Ultime noutăţi :
căşti izolatoare,

impermeabile la cuvinte vulgare.
RESPONSABILUL CU ORDINEA *(âsi face loc prin mulţime spre tribuna sovietului orăşenesc):* Tovarăşul preşedinte şi cei mai apropiaţi colaboratori ai lui şi-au lăsat importantele lor preocupări şi, în sunetele vechiului marş de stat, au venit la festivitatea noastră. Salutăm pe scumpii tovarăşi !
Toţi aplaudă; trece un grup cu serviete, salutînd grav ji cîntînd.
TOŢI:
Slujba
nu ne-a-mbătrînit; muncă, sarcini
sau odihna,
doar la timpul potrivit!
[56]
[57]
Părinţii oraşului
vâ saluta — vînători !
Curajoşi prinzâtori, ne mîndrim astăzi cu voi noi,
părinţii-oraşului, noi I...
PREŞEDINTELE *(urcă la tribună, flutură steagul, toţi amuţesc) :* Tovarăşi, declar festivitatea deschisă. Anii prin care trecem sînt bogaţi în mari zdruncinări şi fră-mîntări de ordin intern. Evenimentele externe sînt extrem de rare. Omenirea, ostenită de evenimentele antecedente, se bucură de această llini^te relativă. Cu -toate astea, noi nu ne dăm în lături niciodată de la spectacolele care, feerice în aparenţă, ascund sub jocul lor de curcubeu un adînc sens ştiinţific. întâmplări regretabile înregistrate în oraşul nostru, în urma admiterii imprudente în sînul nostru a doi paraziţi, aceste «ntîmplări, zic, datorită mie personal şi datorită medicinii mondiale, au fost lichidate. Totuşi aceste iîntîmplări, ân care licăreşte o silabă amintire a trecutului, scot în evidenţă şi mai mult grozăvia vremurilor pe care le-am înfrânt, forţa şi greutăţile luptei pe care omenirea muncitoare o duce în numele culturii şi progresului. Sufletele şi inimile tineretului nostru să se călească prin aceste funeste exemple ! Nu pot deck să-mi exprim recunoştinţa şi să dau cuvîntul renumitullui nostru director care a dezlegat sensul acestor ciudate fenomene ,şi le-a transformat într-o festivitate /ştiinţifică, totodată distractivă. Ura !!!
Toţi strigă ,;ura", muzica execută imnul de onoare, directorul grădinii zoologice urcă la tribună, salutind.
DIRECTORUL : Tovarăşi ! Atenţia dumneavoastră mă bucură şi mă emoţionează. Ţinând seama şi de contribuţia mea, nu pot totuşi să mu aduc ân primul rînd
[58]
cele mai vii mulţumiri oamenilor devotaţi ai uniunii vînătorilor — eroilor principali ai capturării — şi totodată venerabilului profesor al Institutului reînvierilor, care a biruit moartea congelatoare. Deşi nu pot să nu relevez faptul că prima greşeală a venerabilului profesor a declanşat indirect cunoscutele calamităţi. După indiciile exterioare — îngroşări dermice, veşminte şi [f] alte amănunte — venerabilul profesor a raportat în mod eronat mamiferul dezgheţat la *„homo sapiens"* şi ila specia lui superioară — clasa muncitorească. Nu vreau să atribui acest succes exclusiv contactului meu îndelungat cu animalele şi cunoaşterii aprofundate a psihologiei lor. M-a ajutat şi întknplarea. O intuiţie vagă, suibconştientă, mă obseda mereu : „Să scriu, să lansez, , să difuzez anunţuri". Şi am dat următorul anunţ : „Pornind de la principiile grădini zoologice, caut corp omenesc viu pentru pişcături permanente îşi pentru întreţinerea şi dezvoltarea unui parazit proaspăt procurat, în condiţiile normale vieţii lui, în condiţiile cu care este ■obişnuit".
O VOCE DIN MULŢIME: Vai, ce oroare! DIRECTORUL : Sigur că e o oroare, nici eu nu credeam că această idee atît de absurdă are sorţi de izbîndă, cînd, deodată... vietatea căutată se prezintă ! Aspectul exterior e aproape omenesc... uite, ca să zicem aşa, cum smtem noi toţi cei de faţă... PREŞEDINTELE SOVIETULUI ORĂŞENESC *(agitînd clopoţelul):* Tovarăşe director, vă chem la ordine ! DIRECTORUL : Vă rog să mă scuzaţi ! Vă rog să mă scuzaţi ! Fireşte că eu, cu ajutorul anchetei şi studiului de fiarologie comparată, m-am convins îndată că avem de-a face cu un groaznic simulant cu înfăţişare omenească, şi că este vorba de cel mai uimitor parazit. Nu voi intra în amănunte, ou afît mai mult cu cît această cu adevărat uluitoare cuşcă vi le va dezvălui. E vorba de cei doi paraziţi — deşi de mărimi deosebite, totuşi " temperamental identici: e vorba de renumita „ploşniţa *normalis"* şi... de *Jbwă-verdis vulgaris".* Amîndoi
[59]
cresc în saltelele putrede ale vremii. „Ploşniţa *normalis",* îngirăşîndu-se şi îmlbătîndu-se de sîngele supt 'din corpul omenesc, cade sub pat. *„Huită-verdis vulgaris",* iîngră-' şîndu-se şi îmbătîndu-se idin corpul întregii omeniri, se prăbuşeşte pe pat. Asta-i singura deosebire ! Gînd omenirea muncitoare a revoluţiei se scărmăna şi se zbătea răzuindu-şi noroiul, îşi clădeau chiar foi această scîr-năvie cuiburi şi bordeie, îşi băteau soţiile şi se jurau pe Bebal', se odihneau şi se lăfăiau în işatrele insalubre ale nădragilor lor. Dar *„Burtă-verdis vulgarii"* «ste mai înspăimântător. 'Cu mimetismul lui monstruos, acest parazit î?i atrage victimele prefăcîndu-se ba dntr-un greiere-împletitor de versuri, ba într-o pasăre cu viers ide romanţă. Pe vremurile acelea chiar şi veşmintele lor aveau un caracter mimetic — un aspect păsăresc — palton cu glugă, frac cu coadă şi pieptar scrobit de iun alb imaculat. Păsările astea îşi clădeau cuiburi în ilojele teatrelor, se căţărau pe stejarii operelor, intonînd *Internaţionala,* îşi scărpinau un picior ide alt picior la balete, se agăţau de rămurelele versurilor, îl tundeau pe Tolstoi <* *la* Marx, urlau şi pălăvrăgeau cu nemiluita şi... — să-mi iertaţi expresia, dar sîntem la o comunicare ştiinţifică — excrementele lor erau în cantităţi ce .nu pot fi considerate ca un minuscul găinaţ... Tovarăşi ! De altfel... convingeţi-vă singuri !
Face un semn, îngrijitorii dezvelesc cuşca: pe un piedestal e caseta ploşniţei, în spatele ei un postament cu un pat dublu. In pat Prisipkin cu ghitara în mînă. Pe plafonul cuştii atîrnă o lampă cu abajur galben. Deasupra capului lui Prisipkin, în cunună sclipitoare, un evantai de fotografii. O grămadă de sticle, unele răsturnate pe jos. în jurul cuştii — scuipători. Pe pereţii cuştii — afişe; de o parte şi de alta — filtre şi aparate de ozonizare. Pe afişe scrie: 1. „Atenţie — scuipă."' 2. *„Nu intraţi neanunţaţi!" 3. „Protejaţi-vă urechile — se exprimă unt!" Orchestra a*
[1] August Bebel (1840—1913) — unul dintre întemeietorii şi activiştii cei mai de seamă ai social-democraţie} germane.
[60]

terminat de cîntat; marşul festiv, ţtsnesc jerbe de focuri de artifkii; mulţimea, care se retrăsese tpuţin, se apropie, amuţind de emoţie.

PRIS8PKIN :

Pe-o mare uliţă umbroasa, ce Lunacearskaia se cheamă, îmi amintesc de-o mîndrâ casă, şi-o largă scară îmi apare şi-o fereastrâ-ncîntâtoare !...

DIRECTORUL : Tovarăşi, apropiaţi-vă, nu vă temeţi — acum e oît se poate de cuminte. Apropiaţi-vă, apropiaţi-vă ! Nu fiiţi îngrijoraţi : cele patru filtre laterale triază expresiile — cele urîte răiwîn în interiorul cuştii, iar afară nu răzbat decît puţine cuvinte, dar absodut inofensive. Filtrele sînt curăţate zilnic de îngrijitori speciali, care poartă măşti de protecţie. Priviţi, priviţi, lighioana o să facă acum ceea ce se numeşte „a fuma".

O VOCE DIN MULŢIME: Ah, ce oroare!

DIRECTORUL: Nu vă temeţi — acum o să facă ceea ce ■se numeşte „a se inspira". Skripkin, trage o duşcă !

Skripkin se întinde spre sticla de votcă.

O VOCE DIN MULŢIME : Ah, nu e uman, nu e uman să chinuiţi bietul animal !

DIRECTORUL: Tovarăşi, nu vă emoţionaţi, nu e nimic 'înfricoşător: acum e domesticit ! Priviţi, am să-l scot chiar la tribună. *{Se îndreaptă spre tuscă, işi pune mănuşile, cercetează pistoalele, deschide uşa, U scoate pe Skripkin, îl urcă la tribună şi îl întoarce cu faţa spre locurile oaspeţilor de onoare).* Ia să ne spui ceva scurt, imitînd expresia, glasul şi limba omului.

SKRIPKIN *(rămîne locului, supus, tuşeşte, ridică ghitara şi deodată se întoarce şi aruncă o privire în sala de teatru, în clipa aceasta chipul lui Skripkin se transfigurează, expresia lui devine entuziastă. Skripkin dă la o parte pe*

[611

director, aruncă ghitara şi urlă din răsputeri spre sala de teatru): Cetăţeni ! Fraţilor ! Semenii mei ! Scumpii mei ! De unde sînteţi ? Ce mulţi sînteţi ! Cînd aţi fost dezgheţaţi ? De ce zac numai eu în cuşcă ? Iubiţilor, fraţilor, poftiţi aici la mine ! Pentru ce să sufăr numai eu ? Cetăţeni...

VOCILE MUSAFIRILOR :

— Copiii, luaţi copiii...
— Botniţa... **puneţi-a** 'botniţa...
— Ah, ce oroare !
— Profesore, opriţi demonstraţia !
— Ah, numai să nu trageţi !

Directorul cu ventilatorul, însoţit de doi îngrijitori, urca în fugă pe estradă. Îngrijitorii îl trag pe Skripkin spre cuşcă. Directorul aeriseşte tribuna. Orchestra execută un marş. Îngrijitorii închid şi învelesc cuşca.

DIRECTORUL : Iertaţi, tovarăşi... Iertaţi... Vietatea s-a ostenit. Zgomotul îşi lumina i-au provocat o stare de halucinaţie. Liniştiţi-vă. Nu s-a întâmplat nimic extraordinar. Pînă mlîine se va potoli... Linişte, cetăţeni, acum împrăştiaţi-vă. iPe miîine, deci... Să oînte muzica ! Marşul !!!

1928—1929.

înlr. Poligrafică „Informaţia" str. Brezoianu, 23—2!>
Bucureşti, coli tipo. 4, comanda 220 -*.ZlJ*^ 3 /